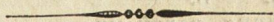

Нъ ѣхнѣ коня хранина,
Намѣтнѣ пушкѣ на рамо,
Отиде въ горѣ зеленѣ.
Отъ гдѣ го срѣщнѣ войвода,
Та му коня ободи,
И му пушкѣ взема.

Момиче младо хубаво,
Не ми минувай прѣзъ двора,
Не ми задавай ядове,
Малко ли ми ся мои-ти,
Кждѣ да дѣнѣ твои-ты?
— Бери гы, либе, бери гы,
Та гы врьжи въ тѣнѣ крѣпѣ,
Па сѣди, либе, та чакай,
Кога ми дойде пролѣтъ,
Впрягни чрѣны волове,
Изори чрѣны угаре,
Та насѣй, либе, ядове,
Па сѣди, либе, та чакай.
Ако излѣзне то копарѣ,
Много щешъ копнѣ за мене.
Ако излѣзне то сѣдефѣ,
Много щешъ сѣдѣ безъ мене.
А ако излѣзне невянѣ,
Много щешъ вяхнешъ безъ мене.